

HOF VAN ANTWERPEN VAN 13 NOVEMBER 2019

Het Openbaar Ministerie en de Burgerlijke Partij:

XX
RRN: X
geboren te Antwerpen op X
wonende X
Belgische

Aanwezig en bijgestaan door Mr. M. Y., advocaat bij de balie te Gent

Tegen :

XX
RRN: XX
Invalide
Geboren te X
Wonende te X

beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. N. G. loco Mr. K. L., beiden advocaat bij de balie te Antwerpen

1. Ten laste gelegde feiten

ZAAK I

Een persoon, met name X te hebben belaagd, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren.

Met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

Te Antwerpen, tussen 31 januari 2016 en 13 maart 2017 meermaals, op niet nader bepaalde data, ondermeer op 20 februari 2016, 17 maart 2016, 8 juni 2016, 21 december 2016

En nog inzake Notitie nummer: AN53.LB.74714-17

ZAAK II

Een persoon, met name XX te hebben belaagd, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren.

Te Antwerpen, op 15 en 16 juni 2017

2. Bestreden beslissing

2.1. Er werd hoger beroep ingesteld op:

- 14 mei 2018 door beklaagde tegen al de beschikkingen,
- 17 mei 2018 door het openbaar ministerie tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied,

2.2. Er werd een verzoekschrift in de zin van art. 204 van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen op:

- 14 mei 2018 door beklaagde,
- 17 mei 2018 door het openbaar ministerie,

2.3. tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 23 april 2018 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC2 kamer (1 rechter), waarbij beslist werd als volgt:

Voegt de zaken gekend onder de rolnummers AN53.LB.116219-16 (zaak I) en AN53.LB.074714-17 (zaak II) samen en doet uitspraak in één enkel vonnis.

Op strafgebied

Veroordeelt X voor de vermengde feiten van zaak I en zaak II :

tot een hoofdgevangenisstraf van 12 maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf

en

tot een geldboete van 100,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 800,00 EUR. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn dooreen gevangenisstraf van 1 maand.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete.

Veroordeelt X

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op 27.57 EUR inzake zaak I

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op 27.57 EUR inzake zaak II

en bij toepassing van artikel 1 b I van het Koninklijk Besluit van 28.12.1950, tot betaling van een vergoeding van 51,20 EUR.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

- Verklaart de ingestelde vordering van mevr. X ontvankelijk en als volgt gegrond:

Veroordeelt beklaagde in betaling van een materiële schadevergoeding van 5.359,99 EURO en een morele schadevergoeding van 5.000 EURO aan de burgerlijke partij, beide bedragen te vermeerderen met de vergoedende intresten, aan de wettelijke intrestvoet, vanaf 01.02.2016 tot op heden en met de gerechtelijke intresten, aan dezelfde intrestvoet, vanaf heden tot op de dag van volledige betaling.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van het geding, in hoofde van de burgerlijke partij begroot en door de rechtbank vastgesteld op een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 EURO.

3. Rechtspleging voor het hof

a) De zaak, ingeleid op 10 januari 2019, werd ten gronde behandeld op de openbare zitting van 3 oktober 2019.

b) Het hof heeft hierbij gehoord:

- het openbaar ministerie in de uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de burgerlijke partij x haar middelen ontwikkeld door haarzelf en haar voormelde advocaat,
- beklaagde X in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf en zijn voormelde advocaat, die stukken neerlegde.

c) De in de processtukken aanwezige conclusies en stukken werden regelmatig neergelegd en in het beraad betrokken. Geen enkele procespartij formuleert op dit punt enige kritiek of werpt desbetreffend een bezwaar op.

d) De eerste rechter heeft terecht de zaken I en II samengevoegd in het belang van een goede rechtsbedeling.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen

a) De hoger beroepen van beklaagde tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis en van het openbaar ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied van dat vonnis, zijn ontvankelijk.

Bij regelmatig verzoekschrift van 14 mei 2018, tijdig ingediend op de correctionele griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert beklaagde meerdere gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievan aan.

Bij regelmatig verzoekschrift van 17 mei 2018, tijdig ingediend op de correctionele griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert het openbaar ministerie een gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrief aan.

b) Het incidenteel beroep van de burgerlijke partij, ingesteld bij een aan het hof overgelegde conclusie, is ontvankelijk.

4.2. Beoordeling ten gronde

4.2.1. Omvang van de beoordeling ten gronde

a) Rekening houdend met wat onder randnummer 4.1 van dit arrest is voorafgegaan, liggen ten aanzien van beklaagde de schuldigverklaring aan de feiten van de tenlasteleggingen in zaak I en zaak II en de bevoegdheid van het hof op burgerrechtelijk gebied aan de beoordeling van het hof voor. Desgevallend heeft het hof eveneens te oordelen over de straftoemeting en alle elementen van de burgerlijke rechtsvordering.

b) Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

4.2.2. Beoordeling ten gronde op strafrechtelijk gebied

4.2.2.1. Beoordeling van de schuld

a) Na nieuw onderzoek van de zaak in hoger beroep treedt het hof de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter en zijn daarop steunende beslissing bij en herneemt deze, vaststellende dat er door beklaagde in conclusie voor het hof geen nieuwe argumenten worden aangereikt die een andersluidende redengeving en beslissing zouden noodzaken. Aanvullend laat het hof nog het hierna volgende gelden.

b) Artikel 442bis, eerste lid, Strafwetboek bestraft het belagen van een persoon terwijl de dader wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren. Daarbij moet de dader door niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen iemands persoonlijke levenssfeer ernstig hebben aangetast door deze op irritante wijze lastig te vallen, daar waar hij dit gevolg van zijn gedrag kende of had moeten kennen. Daaraan is nog toe te voegen dat ook een beperkt aantal gedragingen (of zelfs een enkele gedraging) die door hun aard niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen hebben waardoor iemands persoonlijke levenssfeer ernstig wordt aangetast, het misdrijf van belaging kunnen opleveren.

c) Het belagend gedrag vanwege beklaagde en de aan de burgerlijke partij berokkende overlast kan ook objectief als zwaar storend en totaal onverantwoord worden beschouwd. Dat volgt inzonderheid uit de snel opeenvolgende en bijzondere aard van zijn gericht handelen, namelijk de voortdurende, steeds onverwachte en bovenmatige aandacht die hij als bovenbuur gaf aan de burgerlijke partij en haar familie die in het appartement onder hem woonden. Uit de objectief te achten onderzoeksinformatie volgt dat beklaagde de burgerlijke partij nagenoeg constant

controleerde en in het oog hield. Meestal ging zijn gedrag gepaard met scheldpartijen of onvriendelijk woordgebruik.

Beklaagde filmde onder meer de tuin van zijn onderburen met een camera, wat door de burgerlijke partij werd opgemerkt (zaak II). Dit werd door de verbalisanten materieel vastgesteld (stuk 3 van zaak II), blijkt tevens uit een gemaakte foto (stuk 1 van zaak II), maar werd ook door beklagde zelf erkend (stuk 7 van zaak II en ter terechtzitting van het hof). Naar eigen zeggen filmde hij om te kunnen betrappen.

Voorafgaand (zaak I) was al vastgesteld dat beklagde onder meer ook geluidopnamen nam van wat in de woning van de burgerlijke partij werd gezegd en foto's maakte van de burgerlijke partij wanneer zij in haar tuin zat. Hij kwam ook voortdurend naar haar toe om zijn beklag te maken. De X eveneens bewoner van het appartementsgebouw, bevestigde de beeld- en geluidopnamen door beklagde, alsook diens intimiderend en uitdagend gedrag. Hij werd daarin bijgetreden door X en X eveneens burens.

Het belagend gedrag van beklagde ten opzichte van de burgerlijke partij kan niet worden verschoond door andere omstandigheden met betrekking tot het samenleven in het appartementsgebouw. Dat de burgerlijke partij frequent met haar echtgenoot zou hebben geruzied of dat haar kinderen voor (geluids)overlast zouden hebben gezorgd, betekent niet dat daarmee afbreuk kan worden gedaan aan het specifiek strafbaar handelen van beklagde. De beweerdelijke overlast door de familie van de burgerlijke partij, wat overigens door alle verhoorde medebewoners werd tegengesproken, of het gegeven dat aan de klachten van beklagde klaarblijkelijk geen onmiddellijk gevolg werd verleend, ontnemen geen enkele strafbaarheid aan het geheel van de vastgestelde gedragingen die in hoofde van beklagde duidelijk belaging uitmaken. Het hof beoordeelt ten andere enkel de feiten die aanhangig zijn gemaakt en heeft zich niet uit te spreken over het vervolgingsbeleid van de procureur des Konings te Antwerpen.

Het hof besluit derhalve dat het concreet handelen van beklagde tijdens de incriminatieperiodes naar de burgerlijke partij toe, ook op objectieve wijze als storend, onverantwoord en naar grote waarschijnlijkheid ook irritant te kenschetsen is.

- d) Het is onmiskenbaar dat het belagend gedrag van beklagde in zaak I mee ingegeven was door zijn misprijzen ten aanzien van de Turkse afkomst van de burgerlijke partij. Dit blijkt reeds uit haar eerste aangifte van 21 september 2016 en uit een latere verklaring van 15 januari 2017, die het hof in zoverre geloofwaardig acht, maar werd ook telkenmale expliciet bevestigd door meerdere medebewoners van het appartementsgebouw (stukken 32 en 34 van zaak I) en schriftelijk door een vriendin van de burgerlijke partij, waarbij hij refereerde naar haar hoofddoek (stuk 12 van zaak I).
- e) Evenmin lijdt het enige twijfel dat de materiële handelingen vanwege beklagde aan de oorsprong lagen van een ernstige rustverstoring in hoofde van de burgerlijke partij. Het is manifest dat beklagde specifiek haar viseerde. Uit de onderscheiden verklaringen blijkt onloochenbaar dat zij de gedragingen van beklagde niet apprecieerde, wat uiteindelijk leidde tot een mislukte verzoeningspoging bij het vrederecht en tot een formele klacht tegen beklagde op 21 september 2016. Dat er wederzijdse animositeit bestond, betekent niet dat er geen ernstige verstoring van de rust van de burgerlijke partij kan zijn geweest.

De realiteit van de verstoring blijkt voor het hof ook op objectieve wijze uit de aard, de ernst en de frequentie van de door beklagde gestelde handelingen, alsmede uit de gevoeligheid en wellicht de vatbaarheid van de burgerlijke partij als nieuwe inwoner in het collectief woonpand sedert begin 2016. Beklaagde woonde reeds sedert jaren in het appartement boven haar.

- f) Voor schuldigverklaring volstaat het dat de dader wist of had moeten weten dat hij door zijn belagend gedrag de rust van de belaagde persoon ernstig zou verstoren. Er is mitsdien geen bijzonder opzet vereist. Het moet vaststaan dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de dader diende te vermoeden dat zijn gedraging door het slachtoffer als verontrustend zou worden ervaren. Slechts vanaf dat ogenblik kan in hoofde van een beklaagde de schuld bewezen worden geacht, waarbij aan te merken is dat de aanvang daarvan niet noodzakelijk samen hoeft te vallen met de aanvang van de belagende handelingen zelf of de oorzakelijke rustverstoring.

In casu kan er geen enkele twijfel over zijn dat beklaagde ab initio had moeten weten dat zijn belagende handelingen inwerkten op de gemoedsrust van de burgerlijke partij. Dat kon hij eenvoudig reeds uit haar geuite wederwoorden en uit de reactieve handelingen van haar familie afleiden. Zelf werpt beklaagde in zijn verdediging herhaaldelijk de wederkerigheid van het burencanflct op. Zulks kan er niet anders op wijzen dan dat zijn handelingen bij de burgerlijke partij onrust effectueerden.

- g) Geen van de ondersteunende elementen en argumenten aangehaald in de beroepsconclusie van beklaagde en geen van de stukken door hem aan het hof voorgelegd, doen, na onderzoek door het hof, afbreuk aan de vaststelling van de schuld van beklaagde aan de ten laste gelegde feiten van zaak I en zaak II zoals hiervoor uiteengezet. De betreffende argumentaties zijn van louter feitelijke aard en vormen geen zelfstandig verweer. Bovendien is de besluitvorming van het hof slechts gesteund op de voorliggende stukken uit het strafdossier die werden vernoemd en werd geen rekening gehouden met beweringen die niet door andere onderzoeksinformatie werden geschraagd.

4.2.2.2. Beoordeling van de straftoemeting

- a) Namens het openbaar ministerie werden geen argumenten aangevoerd die zijn enige beroepsgrief schragen. Ten terechtzitting werd niet meer op een hervorming van de door de eerste rechter besliste straftoemeting aangedrongen.
- b) Beklaagde verzoekt subsidiair om hem opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen. Omwille van de aard van de bewezen feiten acht het hof dergelijke maatregel, hoewel beklaagde zich in de wettelijke voorwaarden daarvoor bevindt, te dezen niet gepast. Een loutere schuldigverklaring met opschorting van de uitspraak van de veroordeling is onvoldoende om hem het onaanvaardbare van zijn concreet strafbaar handelen te doen inzien.
- c) De in hoofde van beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd.
- d) Aan beklaagde een autonome werkstraf opleggen zoals door hem verzocht, zou, ongeacht de duurtijd van zodanige straf, niet van aard zijn om hem de ernst van de gepleegde feiten te doen inzien. Tevens zijn omwille van de gezondheidstoestand van beklaagde vragen te stellen nopens de uitvoerbaarheid van dergelijke bestraffing, daar hij ten overstaan van het hof aangaf invalide te zijn. Het hof acht een werkstraf dan ook geen passende bestraffing en gaat niet in op de vraag van beklaagde daartoe. Een bestraffing onder begeleiding komt meer aangewezen voor, te meer daar de burgerlijke partij inmiddels verhuisd is.
- e) Rekening houdend met de aard, de omvang en de ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en inzonderheid de persoonlijke situatie van beklaagde zoals toegelicht ter terechtzitting van het hof en zoals blijkt uit de gegevens van het strafonderzoek, is de hierna bepaalde voorwaardelijke bestraffing gepast.

Naar het oordeel van het hof kampt beklaagde duidelijk met een problematiek inzake harmonieus samenleven en goed nabuurschap. Het hof is van oordeel dat beklaagde er bij gebaat is zich gedurende een ruime proefperiode te laten begeleiden in het kader van deze problematiek. Hij verkeert in de wettelijke voorwaarden om in aanmerking te komen voor de gunstmaatregel van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen. De hierna bepaalde gevangenisstraf gekoppeld aan onder meer een geïndividualiseerde voorwaarde, waarmee hij instemt, is een gepaste bestraffing om beklaagde te motiveren zijn ter rechtszitting geuite voornemens waar te maken.

4.2.3. Beoordeling ten gronde op burgerrechtelijk gebied

- a) Het staat vast dat de burgerlijke partij schade heeft geleden die oorzaak vindt in de lastens beklaagde bewezen verklaarde feiten. Het hof beoordeelt zoals hierna bepaald het bestaan en de omvang van de door de onrechtmatige daad van beklaagde aan de burgerlijke partij veroorzaakte schade en het bedrag van de vergoeding die deze schade integraal herstelt. Bij de raming van de schade wordt rekening gehouden met de specifieke toestand waarin het slachtoffer zich zou bevonden hebben zonder het schadegeval, zulks op basis van zijn individuele omstandigheden. De concrete schaderaming houdt tevens in dat de zwaarte van de fout niet relevant is en dat eenzelfde schade niet tweemaal mag worden vergoed.
- b) Het is zeer aannemelijk dat de gepleegde feiten een traumatische impact hebben gehad op de leefwereld van de burgerlijke partij. Een exact wiskundige raming van de geleden schade is uiteraard onmogelijk, zodat de morele schade, die vanuit zijn aard een symbolisch karakter heeft, in billijkheid wordt begroot. Het hof begroot deze schade ex aequo et bono en alle concrete gegevens in acht genomen, op een schadebedrag van 2.000,00 euro. De gevorderde en door de eerste rechter toegekende vergoeding is overdreven.
- c) Een vergoeding wegens administratiekosten kan worden toegekend ten belope van 200,00 euro. Het is evident dat telefoongesprekken moesten plaatsgrijpen, verplaatsingen dienden te gebeuren (bv. naar politiediensten), ... Tevens is te verwijzen naar het groot aantal gepleegde feiten waardoor in hoofde van de burgerlijke partij een buitengewone administratieve last werd veroorzaakt.
- d) Samen met de eerste rechter en op basis van de door de burgerlijke partij aangebrachte stukken aanvaardt het hof dat de burgerlijke partij mede als gevolg van de weerhouden feiten werkonbekwaam geweest is van 23 augustus 2017 tot en met 31 december 2017.

Ter begroting van de schade dient evenwel te worden vastgesteld dat de neergelegde stukken niet concorderen met wat in conclusie wordt voorgehouden en dat niet alle gevorderde schade wordt onderbouwd of gestaafd. Er is evenmin duidelijkheid over de ontvangen uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid. Tevens zijn rechtstreekse afwijkingen vast te stellen met wat voor dezelfde schade voor de eerste rechter werd geëist. Ook de schade wegens tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid valt niet exact te begroten op grond van de voorgebrachte stukken. Daarnaast is eveneens rekening te houden met de echtelijke moeilijkheden bij de burgerlijke partij die zich in die periode reeds voordeden.

Dienvolgens begroot het hof de vergoeding voor de schadeposten 'verlies van inkomen', 'tijdelijke arbeidsongeschiktheid' en 'tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid' naar billijkheid op een totaalbedrag van 2.000,00 euro. De aanstelling van een geneesheer-deskundige, wat in de conclusie van de burgerlijke partij slechts als besluit wordt gevraagd en in de conclusie zelf niet wordt onderbouwd of gemotiveerd, wordt afgewezen als onnodig en niet opportuun.

- e) De eerste rechter is bij te treden voor wat betreft de verwerping van de schadepost 'verhuiskosten'. Het is niet bewezen dat deze verhuis ook veroorzaakt werd door de handelingen

van beklaagde, aangezien de echtgenoot van beklaagde wel ter plaatse is blijven wonen. De burgerlijke partij bevestigde ook de echtelijke problemen op dat ogenblik.

- f) Het hof aanvaardt dat een aantal psychologische sessies het gevolg waren van de door beklaagde aangehouden belaging. De neergelegde stavingstukken bewijzen echter onvoldoende de precieze schade op dit punt, zodat naar billijkheid een bedrag van 300,00 euro kan worden toegekend. Het hof is niet overtuigd van de oorzakelijkheid van andere medische prestaties.
- g) Recapitulerend wordt aan de burgerlijke partij in hoofdsom een totale schadevergoeding van 4.500,00 euro toegekend. Al het meer- en andersgevorderde wordt afgewezen als niet-bewezen of overdreven, en bijgevolg ongegrond.

Vergoedende interesten, te rekenen aan de wettelijke interestvoet, worden door beklaagde niet betwist, nemen aanvang op 1 februari 2016 en lopen tot heden. Vanaf heden lopen gerechtelijke interesten

4.2.4. Kosten, vergoedingen en bijdragen

- a) De bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders moet worden opgelegd bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagde dient thans verplicht te worden tot betaling van een bijdrage van 200,00 euro.
- b) De forfaitaire vergoeding in de beheerskosten van de rechtsbedeling veroorzaakt door het misdrijf waaraan beklaagde schuldig is bevonden, is slechts eenmaal op te leggen in dezelfde zaak, namelijk bij de beslissing waarbij de aan een beklaagde ten laste gelegde feiten bewezen worden verklaard.

De veroordeling tot betaling van de vergoeding wordt beperkt door de relatieve werking van het hoger beroep. Het verbod voor de rechter om de toestand te verzwaren van diegene die alleen hoger beroep instelt, heeft tot gevolg dat deze ambtshalve veroordeling op het enkel hoger beroep van een beklaagde niet kan worden verhoogd. Wanneer de schuldvraag enkel ingevolge de grievenopgave van een beklaagde voor het hof aanhangig is gemaakt, belet voormeld verbod dat het hof de vergoeding verhoogt. Mitsdien is thans een vergoeding van 51,20 euro op te leggen.

- c) De bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand moet worden opgelegd bij iedere veroordeling van een beklaagde door een strafgerecht. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagde, die niet van de juridische tweedelijsbijstand geniet, dient thans verplicht te worden tot betaling van een bijdrage van 20,00 euro.
- d) Er bestaat geen aanleiding om af te wijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding. Het gevorderde maximumbedrag wordt niet gemotiveerd of met enig argument geschraagd.

Er dient een rechtsplegingsvergoeding van 780,00 euro te worden toegekend voor de rechtspleging in beide aanleggen. Het toekennen van een hogere rechtsplegingsvergoeding zou kennelijk onredelijk zijn, gelet op het kennelijk overdreven karakter van de vordering.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11,12,14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 162,162bis, 185,190,190ter, 194,195,199, 200, 201, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering,
- 1, 2, 3, 7, 25, 44, 45, 65, 442bis van het Strafwetboek,
- 1, 8 en 9 van de wet van 29 juni 1964,
- 1382 BW,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- 1022 Ger.W; wet van 21 april 2007 en K.B. van 26 oktober 2007,
- 1 van de wet van 5 maart 1952,
- 36 van de wet van 7 februari 2003,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950,
- 6 van het K.B. van 26 april 2017,
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017,

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, op tegenspraak.

Voegt de zaken I en II samen.

Verklaart de hoger beroepen van beklaagde X en van het openbaar ministerie ontvankelijk.

Verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partij A. R. ontvankelijk.

Wijzigt deels het bestreden vonnis.

Opnieuw recht doende in zijn geheel.

6.1. Op strafrechtelijk gebied

Verklaart beklaagde schuldig aan de vermengde feiten van de tenlasteleggingen in zaak I en zaak II.

Veroordeelt beklaagde hoofdens deze vermengde feiten tot een gevangenisstraf van TIEN MAANDEN.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde gevangenisstraf voor een termijn van vijfjaar mits naleving van de volgende probatievoorwaarden:

1. geen strafbare feiten plegen,
2. een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast,
3. gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast,
4. na overleg en in samenspraak met de justitieassistent een behandeling of opleiding opstarten om beklaagde meer algemene tolerantie en in het bijzonder meer verdraagzaamheid ten aanzien van zijn burens bij te brengen, de bewijzen ervan voorleggen aan de justitieassistent en deze begeleiding of opleiding slechts stopzetten in samenspraak met de justitieassistent.

Verplicht beklaagde tot betaling van een vergoeding van 51,20 euro.

Verplicht beklaagde tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25,00 euro, vermeerderd met 70 décimes en aldus gebracht op 200,00 euro.

Verplicht beklaagde tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20,00 euro.

Laat de kosten van het uittreksel van de akte van het hoger beroep van het openbaar ministerie ten laste van de Belgische Staat.

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, voorgeschoten door de openbare partij en begroot in totaal op 154,20 euro.

6.2. Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart de rechtsvordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en onder afwijzing van het anders-en meergevorderde in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van een bedrag van 4.500,00 euro, vermeerderd met de vergoedende interesten vanaf 1 februari 2016 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten.

Veroordeelt beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding van tweemaal 780,00 euro.

Veroordeelt beklaagde tevens tot de kosten van de burgerlijke vordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij en begroot op 27,56 euro.

De rechtspleging verliep uitsluitend in het Nederlands.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C6, samengesteld uit :

N. V., Raadsheer d.d. Voorzitter,

E. V. D.; Raadsheer,

V. R., Raadsheer,

die aan de beraadslaging hebben deelgenomen

en in openbare terechtzitting van DERTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN NEGENTIEN
uitgesproken door Raadsheer d.d. Voorzitter N. V.
in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld op het proces-verbaal van de
terechtzing
met bijstand van griffier C. V. G..

De heer E. V. D., Raadsheer, bevindt zich in de onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen (artikel 195bis van het Wetboek van Strafvordering en artikel 785, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek